

Miroslav Klimant

Krása – ktorá - zachraňuje

Dostojevský napísal: Krása zachráni svet. Veľa pravdy je v tejto vete. Veď krása má v sebe niečo božské: harmóniu, vyváženosť proporcií, kreativitu a fantáziu... Aj podľa teológie je krása jednou z vlastností Boha: Náš Boh je krásny.

Čo s nami ľuďmi robí pohľad na krásu? V kultivovaných ľuďoch krása spôsobuje radosť, pozdvihuje ich a inšpiruje. Nekultivovaných ľudí krása necháva chladnými... Sú zvyknutí na svoj neporiadok, alebo gýč a vyhovuje im to... No a v zlých ľuďoch krása vyvoláva odpor – vandalsky sa na nej vybiľujú...

Je veľa krásy vo svete. Jej najvyšší stupeň sa však dosahuje asi vo vrcholnom diele Božieho tvorenia: v človekovi. Niet asi nič nádhernejšie, ako je krásny človek. A nemyslím tu len na človeka s krásnym telom a tvárou, ale na človeka s nádhernou, kultivovanou dušou, spodobujúcou Boží obraz, podľa ktorého sme boli stvorení, človeka dobrého. Nie je tej krásy až tak veľa, ale určite aj vy poznáte takýchto vnútorne nádherných ľudí.

Zdá sa mi, že aj v prípade tejto krásy je reakcia tých naokolo podobná: Dobrí ľudia sa potešia, nadchnú, rozhodnú sa aj oni vo svojom živote pridať... Nekultivovaní ľudia sú nevšímaví, oni majú svoje záujmy a priority a musia sa venovať tým... No a zlí ľudia ešte aj vnútornú krásu krásnych ľudí znevážia, poprisudzujú im neušľachtilé úmysly, ohovoria ich... To je zo života...

Po tomto krátkom úvode sa vráťme teraz k evanjelióvemu príbehu. Boží syn Ježiš Kristus bol určite vnútorne nádherným človekom. A ušľachtilí ľudia – úprimní hľadatelia pravdy, apoštoli, to veľmi citlivo vnímali. A akosi vycítili, že tá krása prichádza z jeho spojenia a spájania sa s Bohom v modlitbe. Po jednej takejto modlitbe za ním prišli s prosbou, aby on aj ich naučil modliť sa...

Ježiš im v tej chvíli nedal návod, kde sa majú modliť, ako dlho, s akou motiváciou... to si nechal na inokedy. V tento deň im daroval jednu hotovú modlitbu: Otče náš.

Všetci túto modlitbu poznáme a zrejme ju všetci aj používame. Ale... Moderný človek môže mať aj s ňou problém. Už som počul takéto reči: Ja sa rád modlím len vlastnými slovami, vyjadrujem Bohu, čo práve cítim, nemám rád hotové modlitby, prevzaté od kohosi iného, to je ako keby som milovanej osobe len prednášal cudzie básničky...

Čo na to povedať? Áno, modlitba vlastnými slovami je krásna a nenahradí-

teľná. V modlitbovom živote veriaceho človeka má však svoje veľmi dôležité miesto i modlitba, ktorú prevezmeme od iných: či už je to Otče náš, alebo liturgické modlitby, či modlitby svätých. Je pravda, v modlitbe vlastnými slovami vyjadrujeme Bohu, čo práve cítíme. Prevzatá modlitba nás však môže viesť k tomu, čo by sme cítiť mali. Taká modlitba formuje našu vieru, čistí naše myšlienky, robí nám poriadok v našich prioritách. Ak si osvojujeme modlitbu „krásnych“ ľudí, sami sa stávame trochu viac krásnymi.

Ako by nás to len posunulo dopredu, keby sme si poriadne osvojili ducha, ktorý je vyjadrený v modlitbe Otče náš.

Z obrovského bohatstva myšlienok vyberiem teraz len jedinú, vyjadrenú hneď v oslovení: Otče náš! Celá táto modlitba je adresovaná spoločnému Nebeskému Otcovi a je preniknutá spoločenským rozmerom. Učí nás povedomiu, že nie sme pred Bohom len ako jednotlivci, ale ako jedna rodina. A toto chápanie si treba pestovať, hlavne dnes, kedy sa viera sprivatizovala, keď sa zdôrazňuje hlavne „ja a môj Boh.“ Povedomie „my a náš Boh“ sa vytráca. Modlime sa spoločne, i za seba navzájom.

Trochu mi to pripomemulo veľmi známu modlitbu, ktorú sa obyčajne modlíme na začiatku sv. omše. Zdá sa mi, že je to jedna z najintenzívnejších modlitieb celej omše: jednak preto, že je na začiatku, keď ešte „vládzeme“, ale aj kvôli bytostnej dôležitosti jej obsahu: Vyznávame a ľutujeme svoje hriechy a prosíme o ich odpustenie. Je tam jedna krásna veta, ktorá je tiež „spoločensky“ formulovaná: „A preto prosím Preblahoslavenú Pannu Máriu, všetkých anjelov a svätých, i vás, bratia a sestry, modlite sa za mňa, k Pánu, Bohu nášmu.“ Určite úprimne stojíme o príhovor svojich bratov a sestier. Myslíš však pri tom na to, že všetci okolo v tomto istom momente prosia o to isté aj teba? Lahko sa môže stať, že tam máme odrazu plný kostol prosiacich, ale nikoho, kto je ochotný prosbu vypočuť, nikto z „bratov a sestier“, ani ja sám. A to je dosť smutné.

Ak by sme sa modlili naozaj, menilo by to našu mentalitu.

Snažme sa byť „kultivovanými ľuďmi“. Zaľúbme sa do krásy a tá nech nás dvíha. Vnímajme citlivo krásu nášho Spasiteľa. Obdivujme krásu Božích svätých. A ohrievajme sa i na kráse nádherných ľudí okolo nás. Skrásneli modlitbou. Učme sa od nich.

Krása zachráni svet.

*Oslavuj Pána, Jeruzalem,
ach, Sion, svojho Boha chváľ!
Lebo On upevnil
závory tvojich brán
a tvojich synov v tebe požehnal.
On dáva pokoj tvojej hranici,
najlepším osivom ťa živí.
Zosiela na zem svoju reč
a Jeho slovo beží závratne.*

*Dá i nám snehu napadať,
srieň ako popol rozsyňa,
sťa omrviny rozhadzuje lad.
Pred Jeho menom ktože obstojí?
Povie a roztopí sa všetko,
zaveje vetrom, vody privalí.*

*Povedal slovo Jákobovi.
Dal Izraelu svoje sväté právo.
Nikomu inému tak nespravil,
i nepoznali Jeho zákony.*

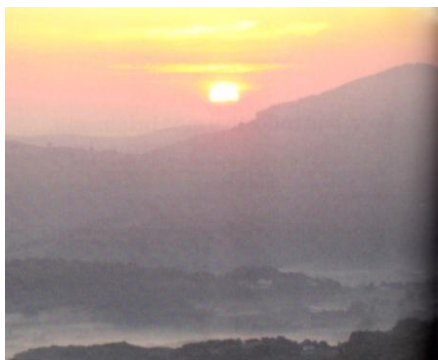
*Na nebi chváľte Hospodina,
chváľte Ho na výsostiach!
Chváľte Ho, Jeho anjeli,
chváľte Ho, Jeho voje!
Chváľte Ho, slnko i mesiac,
chváľte Ho, hviezdy jagavé!
Chváľte Ho, telesá nebeské
i vody nad nimi!*

Rabbi kto zhrešil?

(Jn 9,1-41)

„Rabbi, kto zhrešil - on alebo jeho rodičia“.. „Nezhrešil.. ale majú sa na ňom zjaviť Božie skutky“.. „Chod', umy sa v rybníku“... a vrátil sa vidiaci.. „Keby ste boli slepí, nemali by ste hriech.

Slepému unikalo tak veľa z krásy a bohatstva života. Ježiš videl jeho stav ako výzvu pomôcť mu. On tak vníma všetky naše choroby a biedy, nezavinené i tie, čo sú dôsledkom

nášho hriechu či nerozumnosti. Ani samotný hriech nie je pre Ježiša problémom. Je príležitosťou, aby sa prejavilo Božie milosrdenstvo, schopné znova naplniť životom, čo ochromil hriech. On nám prichádza v ústrety už vtedy, keď pre svoju slepotu ešte nevidíme ani to, o čo prichádzame, ani kto nám môže pomôcť. Potom však už počíta so spoluprácou, čaká na slobodnú voľbu a vykročenie vo viere. Používa prirodzené i nadprirodzené prostriedky. To podstatné je, chytiť sa s dôverou Ježišovej podanej ruky a neodmietat' ju čakajúc na čosi ešte silnejšie a ešte viac presvedčivé. Teoretické poznanie je skôr na škodu - zväčšuje zodpovednosť a udržiava v klamnej ilúzii, že nie som slepý, veď predsa „viem“. Treba však vedieť najmä to, že viera je vykročenie, či lepšie skok do tmy, nie iba konštatovanie, že by ho bolo treba spraviť. Daj, Pane, aby sa aj na našich slabostiach prejavili Božie skutky...!

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Dnešný program:

Dnes (7.8.) popoludní o 14:00 hod. je pobožnosť a výmena ružencových tajomstiev.

Púť do Šaštína:

Naša farnosť organizuje dňa 15.9. (štvrtok) púť do Šaštína na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie - patrónky Slovenska.

Cestovať budeme autobusom ráno okolo 7:00 hod.

Prihlásiť sa možno v sákrstii kostola.

Minulosť

Určite sa v dôvernom vzťahu s Bohom nepohneme ďalej, ak máme za sebou napríklad päť rokov života, ktoré sme vytesnili a o ktorých s nikým nechceme hovoriť, ani s Pánom Bohom. Vlečieme ich so sebou ako delovú guľu na nohe a dívime sa, že život s Bohom je taká drina...

Môže to byť niečo, čo Pánu Bohu podvedome vyčítame, niečo nevyriešené vo vzťahu k druhým ľuďom, prípadne nevyznané vlastné zlyhanie. Roky to v človeku hnie, plesnivie, otravuje ho zvnútra a oberá ho o sily. Pred Bohom ale neplatia žiadne premlčacie lehoty, v tomto zmysle sa nič nevyrieši samo časom. V tej záležitosti potrebujeme prelomiť svoje mlčanie, otvoriť ju úplne jeho milosrdenstvu. Môže to byť aj dlhšie trvajúci proces, než dôjde k hlbokému uzmierneniu.

Musíme si dať rovnako pozor, aby sme udalosti nechceli okamžite kľčovito zbožne interpretovať, ako to často robíme s Božím slovom. Zvlášť u druhých ľahko podliehame pokušeniu domnievať sa, že hneď vieme, čo im chcel Pán Boh povedať. A keď ich máme, nedajbože, po ruke, tak im to tiež hneď vysvetlíme.

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD. „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 19. týždni Cezročného obdobia - (C)

8.VIII. pondelok

18:00 Za zdravie a Božiu pomoc pre rodinu (Fab)

9.VIII. utorok

18:00 Za † Antona a Lauru Kerákových a rodičov

10.VIII. streda

18:00 Svätá omša v Štefanovej

11.VIII. štvrtok

18:00 Za † Máriu Kulifajovú a zaťa Jána

12.VIII. piatok

18:00 Za † Antona a Annu Lopošových

13.VIII. sobota

08:00 Za Božie požehnanie pre Štefana

Upratovanie kostola: 28 - 51

14.VIII. Dvadsať nedeľa Cezročného obdobia- C

08:00 Za † Jozefa a Rozáliu Kulifajových

Lektori: Macáková E., Pešková E.

11:00 Za farníkov

Lektori: Polakovičová J., Polakovič P.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

8.VIII. pondelok	Sv. Dominik, kňaz –Sp
9.VIII. utorok	Sv. Terézia Benedikta z Kríža, panna, mučenica - patrónka Európy – Sviatok
10.VIII. streda	Sv. Vavrinec, diakon a mučeník – Sviatok
11.VIII. štvrtok	Sv. Klára, panna – Sp
12.VIII. piatok	Sv. Jana Františka de Chantal, reholníčka –Esp
13.VIII. sobota	Sv. Poncián, pápež a Hypolyt, kňaz, mučeníci –Esp

Slovo na dnes

Ježiš medzi učiteľmi zákona

„Po troch dňoch ho našli v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky. Všetci, čo ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami“ (Lk 2, 46 - 47).

I. Rozjímaj o tom, že Jozef a Mária neprestali hľadať Ježiša, až kým ho nenašli v chráme diskutovať s učiteľmi Zákona. Videli, s akou obdivuhodnou múdrosťou im vysvetľoval Písma a Prorokov, ktorí hovorili o príchode sľúbeného Mesiáša. Vysvetľoval im Pánov zákon, ale nepovedal im, že on je ten, na ktorého Izrael čaká.

Ježiš bol skrytý v Bohu, čiže hľadal iba slávu svojho Otca, a nie svoju. A čo ty? Chceš svojimi skutkami osláviť Boha alebo aj seba a získať si ľudskú úctu?

Rozjímaj o tom, že najsvätejšia Panna sa potešila, keď videla Ježiša, ako v chráme učí tých, čo tam boli.

Ak chceš nájsť Ježiša, hľadaj ho v chráme svojho srdca a utíš svoje zmysly a celé svoje vnútro. Boh vybudoval tvoj vnútorný chrám, aby bol tvojím vnútorným učiteľom a vyučoval ťa v hĺbke tvojho srdca. Tam ho vždy nájdeš. Tam ťa obšťastní svojou prítomnosťou, osvieti ťa a ukáže ti cestu do neba. Zostaň s ním, aby si sa naučila plniť Pánov zákon. Často hľadáš Ježiša iba v ľuďoch, a preto ho nenachádzaš. Vstúp radšej do svojho vnútra, do svojho vnútorného chrámu a tam ho nájdeš, skrytého a iného než všetko stvorené.

II. Rozjímaj o tom, aké sladké a potešujúce boli slová vychádzajúce z Ježišových úst, ako uchvacovali srdcia tých, čo ho počúvali. Jeho božský pohľad zohrieval srdcia učiteľov Zákona, ktorí mali šťastie počúvať ho. Žasli nad ním a obdivovali krásu, ktorá z neho vyžarovala.

Najdrahší Ježišu, osveď ma a vysvetľuj mi pravdy viery a Boží zákon. Ty sám buď mojou duchovnou cestou, buď mojím jediným učiteľom a vychovávateľom. Prikáž môjmu srdcu, aby ťa milovalo, a daj sa mi milovať. Zjav mi svoju božskú krásu a nasýt' moje srdce. Potiahni ma a pobežím za tvojou vôňou. Zjav sa mi v živom chráme môjho srdca a rozpál ho svojou božskou láskou. Vyslov svoje všemocné slovo a stane sa. Ukry sa v mojom srdci a nedovoľ, aby som ťa stratila z vlastnej viny.

Doteraz som bola ako stratená ovečka bez pastiera. Hľadala som ťa medzi stvoreniami, a nenachádzala som ťa, pretože som blúdila medzi svojimi pocitmi, zbytočnými myšlienkami a prehnanou starostlivosťou o seba. Snažila som sa uspokojovať svoje

chúťky a nezriadené vášne, a preto som ťa nemohla nájsť.

Láska moja, je mi ľúto, že som stratila toľko času tým, že som ťa nemilovala. Nekonečná krása, moje srdce trpí, pretože sa nedokáže radovať z tvojej prítomnosti. Teraz, keď som ťa konečne našla v chráme svojho srdca, pevne ťa objímam a budem sa ťa držať.

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie.“

Tajomstvo radosti

*Radosť nie je vo veciach,
ale v hĺbke našej duše.*

Sv. Terézia z Lisieux

Keďže každé ľudské srdce potrebuje radosť, každý človek ju hľadá. Najprv ju hľadáme vo veciach. Ale obzrime sa okolo seba!

Nie tam, kde sa na nočnom stolíku kopí najviac vecí, leží vedľa nich najspokojnejší chorý. Radosť nie je vo veciach. Nie v kvetoch, ani vo fľaši vína alebo v čokoláde. Ani v zbierke známok, ani v aute či v ceste do Talianska.

Keď je v duši chladno, prázdno a tma, nepomôžu ani tieto dobré a krásne veci, lebo sú zrkadlom. Odzrkadľujú iba prázdnotu a temnotu.

Keď je však v duši iskra radosti, potom sú v nej aj veci milé - pohár vína, ruža vo váze, kniha, album... A to najkrajšie spomedzi všetkých vecí na svete - oči dieťaťa. Sú zrkadlom, ktoré urobí z iskry radosti v duši ohňostroj.

„Radosť nie je vo veciach, ale v hĺbke našej duše.“

Sv. Terézia, ktorá to povedala, bola ťažko chorá pripútaná na lôžko. Raz k nej vlietol cez otvorené okno motýľ a ona natešene zatlieskala: „Aká pozornosť od môjho Pána!“

Keďže mala v duši radosť z toho, že je milovaná, bol pre ňu motýľ pozdravom od milovaného Pána.

V detstve som trpela so smútkom, ale teraz trpím s radosťou v pokoji. Naozaj som šťastná, že trpím.

Sv. Terézia z Lisieux

Kde je láska veľká, nič nie je malé.

Prislovie

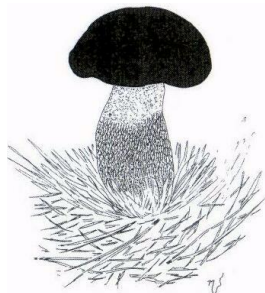
Max Rosler „Skoré uzdavenia“

173/ V rozhovore so svojim farárom vysvetľuje starší muž: „Vo svojom živote som často preklínal, ale som sa aj často modlil. To by teda bolo vyrovnané. Niekoľko krát som aj svoju ženu oklamal, ale na druhej strane som aj dával pekné dary. To by tiež bolo vyrovnané. Často som aj iných podviedol, ale šiel som často na omšu aj vo všedný deň. Aj to by bolo vyrovnané.“ Farár potom rozhovor zakončil: „Vaše účty vám štimujú. Aj vás Pán Boh stvoril a čert vás vezme! To bude tiež vyrovnané.“

P.Fidél Ambróz Jurčovič OFM „Smiať sa zakázané?“

Veleba prírody

Chvála matke prírode za pavúky, ktoré splietajú prenádherné pavučinky. Neúnavná tkáčska práca týchto živočíchov vyniká najmä počas babieho leta predpoludním po rozplynutí ranných hmiel. Drobné kvapôčky z hmly po rozžiarení prvými slnečnými lúčmi ozdobia ich majstrovsky upletené „čipky“ do nevidanej krásy, ktorú vnímam so zatajeným dychom. Jemné striebřité pavučinové vlákienka poletujúce povetrím a zachytávajúce sa nám na obličaji patria k najcharakteristickejšim javom ustálenej poveternostnej situácie počas babieho leta.

Chvála matke prírode za hriby, ktorých buclaté hlúbiky a prenádherné tvarované klobúčky sú pastvou pre naše oči.

Chvála matke prírode za rýdziky, ktoré už len pri pohľade dráždia naše chuťové poháriky.

Chvála matke prírode za zázračnú premenu kvetov na sladučké plody, požívanie ktorých má blahodarné účinky na ľudský organizmus.

Chvála matke prírode za zimu, ktorá dopraje zaslúžený odpočinok pôde, aby nazbierala dost' síl na darovanie nového života v nadchádzajúcej jari.

Chvála matke prírode za jar, ktorá starostlivo bdie nad rodiačim sa životom v zátišiach lesov, lúk, polí, ale aj v ľudských aglomeráciách.

Chvála matke prírode za leto, ktoré zázračne premieňa kvietky jahôd, malín, čučoriedok a iných kríkov na chutné plody, ktoré nielen zasýti, ale aj liečia.

Chvála matke prírode za jeseň, ktorá čarovné lesné zákutia vyfarbí do nevidanej krásy.

Chvála matke prírode za zázračné liečivé účinky všetkých jej prírodnín, ktoré nám pomáhajú vystrábiť sa z rozličných fyzických i duševných neuhov.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

„Nielen naimskému mladíkovi, ale nám všetkým dnes Ježiš hovorí: Vstaň! Vstaň a začni konať dobro!“

„Si po nečakanej záťaži sám šokovaný neláskou vlastných slov? To signalizuje zápal kdesi v hĺbke srdca, ktorý uzdraví iba Ježišova láska.“

„Na birmovke nepočujúcich vidím posunok pre meno Ježiš: dotyk prsta jednej ruky dlane ruky druhej. Čiže Kristove rany prijaté za naše hriechy.“ Ježišu, živý chlieb, premieňaj nás na ľudí dobrých ako chlieb, čo druhých sýtia láskou.“

Mons. Jozef Halko, biskup

More

Aj tento rok sa tisíce, ba milióny ľudí cez letné mesiace vydávajú na cestu k moru. Mnohí z vás patríte medzi nich. Iste ste boli fascinovaní, keď ste si sadli na pláž a zabudli na všetko okolo seba, zahľadeli ste sa na burácajúce vlny a obrovské masy vody prelínajúce sa sem i tam.

Aj básnik Adalbert Stifter (+1868), ktorý bol známy tým, že ľudskému srdcu odhaľoval veľkosť sveta, človeka a Boha, sám o svojich dojmoch ako päťdesiatročný píše: „Čo sú Alpy a všetky veci u nás proti veľkoleposti mora? Teraz, keď som ho videl, verím, že by som nebol mohol ďalej žiť, keby som ho nebol videl. Lúbezná veľkosť mora urobila na mňa taký dojem, že spôsobila obrat v mojom duševnom živote. Náhle som sa stal bohatým a získal som túžbu, ktorá sa nedá stratiť. Večné more, ako hovorí Homér, už nechcem nikdy stratiť zo svojich očí. Je to tak, akoby moja duša bola omnoho ďalej ako predtým.“

Naozaj, keď sa človek zahľadí na nekonečné more, môže sa v duchu spojiť so slovami sv. Augustína, ktoré zaznačil vo svojich Vyznaniach: „Ty si nad všetko vysoký, dobrý, mocný, všemohúci, milosrdný, spravodlivý, tajomný a zjavný, krásny a silný, pevný a nepochopiteľný. Si nehýbateľný, ktorý všetkým hýbe, nikdy nie si nový, nikdy nie si starý, a predsa všetko obnovuješ... Si vždy činný a vždy v pokoji zhromažďuješ, nič nepotrebuješ, všetko nosíš, naplňaš a ochraňuješ, všetko tvoríš, všetko dokončuješ, vždy hľadáš, hoci ti nič nechýba. Miluješ, ale bez vzrušenia, žiaríš, ale v tvojom vnútri je istota a pokoj.“

Mnohé z týchto božských vlastností sa odráža vo vlastnostiach mora. Aj sv. Katarína Sienská hovorí v tomto duchu: „Ty večná Trojica, si hlbokým morom. Čím dlhšie v ňom hľadám, tým viac nachádzam čosi nové, a čím viac Ťa nachádzam, tým viac Ťa hľadám.“ Či v tomto duchu neučí aj sv. Konštantín-Cyril proti mohamedánom, keď hovorí: „Náš Boh je ako hlbina morská“!?

More so svojimi divmi je však aj obrazom ľudskej duše. Aj ona je vo večnom nepokoji, v pohybe. „Je nespokojná, kým nespočinie v tebe, Bože“- môžeme len konštatovať so sv. Augustínom.

Geniálny matematik a fyzik Izák Newton raz porovnal svoj každodenný život s hrou dieťaťa, ktoré sa na pláži mora horlivo hrá s mušľami a kameňmi, zatiaľ čo pred ním hučí oceán. Newton si bol vedomý, že jeho práca má do činenia s nekonečným tajomstvom. Toto vedomie robí z človeka dieťa, ktorého srdce je široké, otvorené, citlivé a dôverujúce. Tým umožňuje Nekonečnu hlboko vplývať na celé jeho bytie i na každodennú oblasť jeho života.

Je iste veľa možností, ako chápať more a jeho prejavy. Verím, že ak budete mať možnosť aspoň pár dní pobudnúť pri mori, okrem bronzu sa iste obohatíte aj duchovne.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku